

Č. 10.499.

Řízení správní: Třebas sporná věc se dostala k zem. úřadu odvoláním strany z rozhodnutí okr. úřadu, není rozhodnutí zem. úřadu konečné, rozhodl-li zem. úřad výslovně z moci úřední, aniž se o podaném odvolání zmínil (čl. 8 zák. č. 125/27).

(Nález ze dne 24. dubna 1933 č. 3152/31.)

V ě c: Obec P. proti zemskému úřadu v Praze o domov. právo Václava L.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Stěžující si obec přípisem z 12. listopadu 1928 domáhala se u obecního úřadu v S., aby Václav L., který po více než 10 let zdržoval se v S. a tam i domek vlastní, přijat byl s rodinou do svazku domovského obce S. Obecní úřad v S. sdělil přípisem z 11. prosince 1928 stěžující si obci, že obecní zastupitelstvo v sezení dne 10. prosince 1928 nevyhovělo žádosti st-lky, poněvadž podle trestního rejstříku obce S. nechoval se Václav L. i s rodinou tak, jak zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. ukládá k získání práva domovského u jiné obce.

K odvolání st-lčinu okresní úřad v Poděbradech výměrem z 5. března 1929 rozhodl v základě § 6 odst. 1 a 2 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. a § 40 zák. ze 3. prosince 1863 č. 105 ř. z., že Václav L. přísluší domovským právem do obce S.

Proti tomuto výměru podala obec S. odvolání. Zemský úřad v Praze nař. rozhodnutím zrušil z moci úřední cit. výměr okresního úřadu z důvodu, že zamítavé usnesení obecního zastupitelstva obce S., jímž nebylo vyhověno žádosti obce P. za přijetí shora jmenovaných do svazku obce S., došlo obecnímu úřadu v P. dne 12. prosince 1928. Do tohoto usnesení podala však obec P. stížnost k okresnímu úřadu teprve dne 16. ledna 1929, t. j. až po uplynutí 14denní lhůty stanovené § 12 odst. 3 zák. č. 76/19 a neměl se tudíž okresní úřad pouštět do meritorního rozhodování ve věci, nýbrž měl stížnost odmítnouti z formálních důvodů jako opožděnou. Rozhodnutí toto bylo označeno podle odst. 2 čl. 8 zák. č. 125/27 za konečné.

Maje rozhodovati o stížnosti musil nss především z povinnosti úřední zkoumati, zda jsou dány předpoklady jeho vlastní kompetence a zjistiti, zdali rozhodnutí zem. úřadu jest rozhodnutím v pořadu instančním konečným.

Podle ustanovení odst. 1 čl. 8 zák. č. 125/27, pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí (opatření) k příslušnému min.

Ve sporné záležitosti žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil, že zrušuje napadený výměr okresního úřadu z moci úřední. Věc ovšem se dostala k zem. úřadu z podnětu odvolání obce S.; leč žal. úřad se v nař. rozhodnutí o tomto odvolání vůbec nezmiňuje. Pak ovšem nerozhodoval zem. úřad jako stolice odvolací na základě podaného odvolání postupem instančním, nýbrž z moci úřední jako I. instance a nemohl tedy právem

označiti svůj výrok za konečný po rozumu odst. 2 čl. 8 zák. č. 125/27. Ježto tedy v daném případě nebylo rozhodování zem. úřadu konečným, slušelo by stížnost vlastně odmítnouti podle § 5 zák. o ss jako nepřipustnou. Avšak žal. úřad připojil k svému rozhodnutí poučení, že rozhodnutí jeho je konečné. Tímto nesprávným právním poučením uvedl stěžující si obec v omyl. — — —

Č. 10.500.

Zaměstnanci veřejní: * Byly-li úředníku na Slov. prozatímně přidělenému vypláceny diety podle odst. III. »Zásad« (usnesení min. rady z 27. července 1920), nepůsobí později nastalé propůjčení systemisovaného místa na Slov. se zpětnou účinností na předpoklady pro přiznání zmíněných diet.

(Nález ze dne 24. dubna 1933 č. 8339/31.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 1814/23, 3065/24, 4394/25.

Věc: Josef S. v M. proti ministerstvu financí o diety.

Výrok: Stížnost, pokud jde o diety za dobu od 14. ledna až 31. března 1928, se zamítá pro bezdůvodnost. V ostatním se nař. rozhodnutí zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem min. fin. z 23. prosince 1924 byl st-l, vrchní berní správce v K. na Mor., přidělen na Slov., o čemž mu byl vydán dekret presidia zem. fin. ředitelství v Brně z 19. ledna 1925 s tím, že jej gř v Bratislavě podle výnosu z 12. ledna 1925 pověřilo vedením kontroly u berního úřadu v N., a že na Slov. je povolán prozatím jako úředník exponovaný a má nárok na příslušné plné diety, s noclezným ode dne nastoupení služby do dne případného trvalého převzetí do berní služby na Slov., event. do zproštění z ní. Po nastoupení služby u berního úřadu v N. dne 7. března 1925 byly mu tímto dnem počínajíc, po dobu jeho zatímního přidělení na Slov. poukázány diety pro exponované ve výměře stanovené v bodě III. usnesení min. rady z 27. července 1920 (Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov.). Výměrem gř v Bratislavě z 27. srpna 1927 byl st-l přeložen z N. k bernímu úřadu v L., při čemž fin. ředitelství v L. bylo uloženo, aby st-li přikázalo přestěhovat se vzhledem k navrženému převzetí do berní služby na Slov. ihned do uvolněného bytu po berním řediteli D. U berního úřadu v L. nastoupil st-l službu dne 14. září 1927.

Usnesením vlády ze 14. prosince 1927 bylo st-li propůjčeno služební místo 5. platové stupnice v osobním stavu berních úředníků na Slov. s platností od 7. září 1926.

Podáním ze 17. března 1930 žádal st-l, aby mu podle bodu V. a VI. usnesení min. rady z 27. července 1920 byl poukázán mimořádný slovenský přídatek na dobu jednoho roku po trvalém ustanovení na Slov., resp. po jeho přestěhování na Slov. Žádost tuto odůvodňoval v podstatě tím, že mu dnem 8. září 1926 byly telegrafickým nařízením gř z 31. prosince 1927 neprávem zastaveny diety pro exponované a k částečné úhradě přeplatku zadržen doplatek ze jmenování resultující, ježto